

भम्पिन् पु० भम्प+अस्यर्थे इति । वानरे शब्दर० ।
 भम् पु० भ-अच् । निर्भरे उल्बान्निर्गते जलप्रवाहे ।
 “स तदुच्चक्रौ भवन् प्रभाभरचक्रभ्रमिमातनोति यत्”
 नेष० । तस्य स्त्रीत्वं भरत आह ततः टाप् गौरा०
 डीप् वा । “विपुलपुलिनाः कल्लोलिन्यो नितान्तपतज-
 भरामसृष्टितशिलाः शैलाः सान्द्रदुमा वनराजयः”
 प्रबोधच० । २तारिण्यां स्त्री डीप् भङ्गुताशब्दे उदा० ।
 भर्च उक्तौ भर्चने च तुदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
 अर्चति । जभर्च ।
 भर्च्छ उक्तौ भर्चने च तुदा० पर० सक० सेट् । भर्च्छति
 अर्च्छति । जभर्च्छ । [अभर्चीत् । जभर्च ।
 भर्भति उक्तौ भर्चने च तुदा० पर० सक० सेट् । भर्भति
 भर्भर पु० भर्भ-करच् । (भाज) इति ख्याते श्वाद्यभेदे
 श्पट्हे, श्कलियुगे, श्दभेदे च । श्वाद्यभेदे स्त्री
 डीप् भेदि० । इवेतिनिर्मितदशभेदे पु० “काञ्चनोष्णीधि-
 यस्तत्र वेत्तभर्भरपाणयः” भा०भी०६८ अ० । ७वेण्यायां
 स्त्री त्रिका०टाप् । दतारादेव्यां स्त्री भङ्गुताशब्दे उदा० ।
 श्वाद्यभेदे स्त्रीशब्दर०गौरा०डीप् । १०पाकसाधने लौह-
 मये (भाभरा) इति ख्याते पदार्थे पु० रत्नपा० । भर्भरः
 तद्वाद्यं शिल्पमस्य वा ठक् । भाभरिक् तद्वादनशीले त्रि०
 पञ्चे अण् । भाभरि तत्त्वार्थे त्रि०स्वार्थे क । भर्भरिका
 तारिण्यां भङ्गुताशब्दे उदा० ।
 भर्भरक पु० भर्भर+संज्ञायां कन् । कलियुगे त्रिका० ।
 भर्भरावती स्त्री भर्भरः शब्दभेदोऽस्यस्य सतृप् सस्य वः
 संज्ञायां पूर्वपददीर्घः । गङ्गायां भिग्टोशशब्दे उदा० ।
 भर्भरिन् पु० भर्भरोऽस्यस्य इति । शिवे “त्वं गदी त्वं
 शरी चापी खड्गाङ्गी भर्भरी तथा” भा० शा०२६अ० ।
 भर्भरीक पु० भर्भ-ईकन् फर्भरीका० नि० । शरीरे
 उज्वलद० । [र्णस्फालने शब्दार्थचि०
 भल्लभ्रला स्त्री ज्वलन् ज्वलति अच् पृषो० । हस्तिक-
 भला स्त्री भरा-पृषो० । १३कन्यायाम् श्चातपोस्त्री च भेदि०
 भल्ल पुंस्त्री भर्त्स् क्रिप् तं लाति ला-क रस्य लः । “भल्लो-
 मलुश्च राजन्याद् ब्राह्म्यान्निष्क्रिंविरेव च” मनुक्ते सव-
 ण्यायां ब्राह्म्यत्विद्याज्जाते जातिभेदे । “भल्लामलानटा-
 चैव पुरुषा शस्त्रहृत्तयः । द्यूतपानप्रसक्ताश्च जवन्या
 रजसी गतिः” । मनुना तस्य शस्त्रहृत्तित्व (नेटाली)
 सक्तम् “तत्र भल्ला यटिप्रहरणाः” कुल्लूक० । “तत्र
 शल्लानदा भल्लाः सता वैतालिकास्तथा” भा०स०३अ० ।

भल्लक न० भर्त्स्-क्रिप् तं लाति ला-क संज्ञायां रस्य लः ।
 वाद्यभेदे कांस्त्रनिर्मितकरताले “शिवागारे भल्लकञ्च
 स्त्रय्यागारे च शङ्खकम् । दुर्गागारे वंशिवाद्यं मधुरीं च
 न वादयेत्” ति० त० । तत्त्वार्थे स्त्री शब्दार्थचि० ।
 गौरा० डीप् ।
 भल्लकण्ट पुंस्त्री भल्लस्तत्स्वरः इव कण्टः कण्टस्वरोऽस्य ।
 पारावते हारा० स्त्रियां जातित्वात् डीप् ।
 भल्लरा स्त्री भर्भति भर्ज-अरन् पृषो० । १भर्भरवाद्ये
 वाद्यभेदे शङ्खडुक्के श्वाल्ककेशे भेदि०४शुद्धे, ५त्तो दे च
 अजयपालः । गौरा०डीप् । भल्लरीत्यथत्वार्थे ।
 भल्लिका स्त्री भर्भ-एवल् पृषो० । १उद्वर्त्तनमले श्चोते श्दीप्तौ
 च शब्दार्थचि० ।
 भल्लोपक न० हल्लोपक+पृषो० । न्यत्यभेदे “भल्लोपकन्तु
 सेव कण्ठः सुवशघोषं नरदेव ! पार्थ !” हरिवं०१४८अ० ।
 भल्लोल पु० भर्त्स्-क्रिप् तथा सन् लोलः पृषो० । तर्कुलासके
 (टुकुयार वाँटुल) हारा० । [जभाप्र भषः ।
 भष वषे भ्वा०पर० सक० सेट् । भषति अभाषीत् अभाषीत् ।
 भष अहस्ये पिधाने च भ्वा० उभ० सक० सेट् । भषति-
 ते अभाषीत् अभाषीत् अभाषिष्ट । जभाष जभषे ।
 भष पुंस्त्री भष-कर्मणि घ । मत्स्ये, लभरः स्त्रियां जाति-
 त्वात् डीप् “वंशीकलेन वडिशेन भषीरिवास्मान्”
 आनन्दवृन्दायनचम्पूः २सकुरे जलजन्तुभेदे “भषानां
 सकरश्चास्मि”गीता शमीनराशौ च “कार्त्तिकतौलिककन्या
 युग्मलवे भषगे वा” सं०चि० । ४सकरराशौ “कार्त्तिकं तु
 परित्यज्य भषं संक्रमते रविः”सल०त० । भावे क । ५तापे ।
 कर्त्तरि अच् । इच्छिञ्जे, ७वने च न० । दनागवलायां
 स्त्री शब्दार्थचि० । [शब्दार्थचि० भषकेतनादयोऽप्यल ।
 भषकेतु पु० भषो मीनो सकरो वा केतुर्थस्य । सद्ने
 भषाङ्ग पु० भषोऽङ्गोऽस्य । १कन्दर्पे उपन्नारात् शतत्-
 प्लवे अनिरुद्धे च हेत० । [स्त्रियां जातित्वात् डीप् ।
 भषाशन पुंस्त्री० भषमश्नाति अश-ल्यु । शिशुसारे त्रिका०
 भषोदरो स्त्री भषस्योदरं जन्मस्थानतयास्यस्या अच् गौरा०
 डीप् । मत्स्यगन्धायां व्यासमातरि सत्यवत्याम् त्रि-
 काण्डशेषः । सा च उपरिचरन्तपस्य शुक्रेण ब्रह्मणः
 शपेन मत्स्ययोनिमाप्तायामद्रिकायापसरोभेदस्य गर्भा-
 ज्जाता तत्कथा भा० आ० ६३ अ० ।
 “मत्प्रियार्थमिदं सौम्य ! शुक्रं मम गृहं नय । गिरिः
 कायाः प्रयच्छाशु तस्या ह्यार्त्तवन्द्य वै” । गृहीत्वा तु